

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. Пловдив, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Руска Ат. Андреева

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Руска Ат. Андреева Въззивно гражданско дело
№ 20235300502248 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №2300/22.05.2023 г., постановено по гр. д. № 6033/2022 г., РС – гр. Пловдив е отхвърлил предявения от М. М. П. против Община Пловдив осъдителен иск за заплащането на сума от 993 лв. (сбор от сумите от 320 лв. за ремонт на два броя джанти и 673 лв. за два броя гуми), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди върху МПС с рег. №***, причинени от ПТП на *** г., изразяващо се в попадане на МПС в небезопасна и необозначена дупка на пътното платно на бул. „****“ в гр. П., ведно с законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, както и е разпределил отговорността за разносните по делото.

Решението се обжалва изцяло с въззивна жалба от М. П..

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирана страна чрез редовно упълномощен представител, при наличие на правен интерес, насочена е против подлежащ на обжалване съдебен акт. Внесена е дължимата държавна такса. Предвид изложеното, жалбата е редовна и допустима.

Жалбоподателят М. П. счита, че първоинстанционното решение е неправилно. Намира, че искът е бил доказан, тъй като констативният протокол за ПТП се ползвал с доказателствена сила относно фактите и

обстоятелствата, отразени в него – включително нанесените на МПС щети и причинно-следствената връзка между наличието на дупка на пътното платно и вредите. Показанията на свидетелите Б. и Х. също подкрепяли констатациите в протокола. Доказан бил и размерът на вредите.

Моли съда да отмени първоинстанционния съдебен акт и да постанови друг такъв, с който да уважи иска изцяло. Претендира разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от Община Пловдив. Оспорва въззивната жалба, счита я за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на първата инстанция. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа въззивната жалба. Настоява, че искът е доказан, понеже за увредата на гумите при процесното ПТП се съдържали данни в констативния протокол, а увредата на джантите била констатирана при ремонта на автомобила, което наложило и заплащането на съответната сума. Моли предявените искове да бъдат уважени в пълен размер. Претендира разноски съобразно списък.

В открито съдебно заседание въззиваемата страна Община Пловдив поддържа отговора на въззивната жалба, моли въззивната жалба да се остави без уважение. Подчертава становището си за недоказаност на исковата претенция. Претендира разноски.

Като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, настоящият съдебен състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е бил сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД от М. П. против Община Пловдив за заплащане на парична сума в размер на 993 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – увреда на МПС (изразяваща се в повредени два броя гуми на обща стойност 673 лв. с ДДС и два броя джанти на обща стойност 320 лв. с ДДС), ползвано от ищеца на лизинг, вследствие на ПТП, настъпило на 05.03.2022 г. и представляващо попадане на МПС в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно на бул. „***“ в гр. П., ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата (уточнение на л. 28 от първоинстанционното дело).

В исковата молба са изложени твърдения, че на *** в светлата част на денонощието ищецът – лизингополучател по договор за лизинг с обект процесното МПС, пътувал по бул. „****“ в гр. П. с автомобила. Шофирало друго лице – В. Б.. Чул се силен удар и трясък, наложило се автомобилът да спре. Когато слезли от колата ищецът и г-жа Б. установили, че предна и задна гуми от страната на пасажера били разцепени, а съответните джанти – изкривени. Извикали полиция, като при пристигането на патрул на място се съставил протокол за ПТП, възникнало поради необезопасена и необозначена дупка на пътното платно. Ищецът заплатил исковата сума за ремонт на нанесените при ПТП-то щети. Дупката била резултат от бездействието на

служителите на Община Пловдив, довело до неспазване на задълженията по чл. 31 и чл. 3, ал. 1 от Закона за пътищата по отношение на процесния общински път (чл. 8, ал. 3 от същия закон), което било в пряка причинна връзка с настъпилите вреди. За тях следвало да отговаря именно общината като възложител на работата, доколкото персоналният причинител не бил известен.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът Община Пловдив е подал писмен отговор, в който взема становище за неоснователност на иска. Сочи, че ищецът не бил легитимиран да предявява претенцията за обезщетение, доколкото не бил собственик, а само ползвател на МПС съгласно договор за лизинг. Оспорва иска по основание и размер. Прави възражение за неизключително причиняване от своя страна на вредоносния резултат, понеже водачът на автомобила допринесъл за настъпването му като не спазил правилата за движение по пътищата – не съобразил скоростта си с условията и състоянието на пътя, както и с другите участници в движението.

Районният съд е отхвърлил иска изцяло с мотив, че не се доказвало вредите по джантите да са във връзка с процесния пътен инцидент, а съществувала и неяснота относно размера на дължимите и заплатените за ремонта на джантите и гумите суми.

При извършената служебна проверка съгласно чл. 269 от ГПК, съдът констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Следва да се премине към проверка на неговата правилност.

Страните не спорят, а и документално се установява от представеното свидетелство за регистрация и договор за финансов лизинг от 15.05.2022 г., че автомобил „Мерцедес Ц 220“ с рег. № *** е отдаден под лизинг на М. М..

По делото е спорен механизмът на настъпилото ПТП, респ. причинната връзка между инцидента и настъпването на вредите, както и причинната връзка на последните с поведението на Община Пловдив, изразяващо се в неизпълнение на задължението за поддържане на общинската пътна мрежа. Спори се и дали, ако отговорност се носи от Общината, тя следва да се носи в пълен размер, или е налице причиняване на вредоносния резултат и от водача.

От представения констативен протокол за ПТП се установява, че при посещение на мястото на инцидента (бул. „*** в гр. П***, срещу № 11) на *** патрул на „Пътна полиция“ е констатирал вреди по горепосочения автомобил – повредени са два броя гуми, като в полето „Видими щети на МПС“ в графата за „Участник 2“ (автомобил „Мерцедес Ц 220“) е отбелязано, че се касае до предна и задна десни гуми. Фигурира отбелязване, че има и други материални щети, но те не са посочени изрично. По време на разпита си в първоинстанционното производство св. Г. Х. – *** на обсъждания протокол, изнася данни, че при посещението си на мястото на произшествието е констатирал, че щетите са както на гуми, така и на джанти. Свидетелят пояснява, че отбелязването на пътните условия в констативния протокол –

код 02 – сочи на „естествена неравност“ по пътното платно, което кореспондира с наличие на дупка.

По делото е разпитана и свидетелката В. Б., която е шофирала автомобила в деня на инцидента, докато ищецът М. П. се е намирал на пасажерското място. Тя дава показания, че докато управлявала превозното средство, минала през дупка на пътя, в резултат на което се чул силен удар, отбила встрани и констатирала, че са увредени предната и задната десни гуми на автомобила: „... бяха меки, сцепени, „капли“, както се казва, нещо им имаше. Не можеше да се придвижва автомобила, вътре светнаха всякакви датчици.“ Свидетелката се обадила първо на застрахователя по „Каско“ на автомобила, а след това – и на тел. 112, след което дошли служители на „Пътна полиция“ и съставили гореописания протокол. Застрахователят по „Каско“ не заплатил обезщетение.

От обсъдените по-горе гласни и писмени доказателства, преценени в тяхната съвкупност, се установява, че процесното произшествие е настъпило при следния механизъм: на ***В. Б. управлявала отдадения под лизинг на М. П. лек автомобил „Мерцедес Ц 220“ с рег. № *** по бул. „****“ в гр. П., когато срещу № 11 на булеварда автомобилът попада в дупка на пътното платно, като пряко следствие от което са повредени предна и задна десни гуми и съответните им джанти.

От фактура № 100*** от **** г. се установява, че „РОЯЛ ДАНИКА“ ЕООД е доставило на М. П. стоки и услуги – 4 бр. гуми, всяка с единична цена 280,42 лв. (336,50 лв. с ДДС), както и ремонт на 2 бр. джанти при единична цена 133,33 лв. (160 лв. с ДДС). Общата дължима за стоките и услугите сума е посочена в размер на 1666,01 лева с ДДС, като е посочено, че тя е заплатена в брой. От изложеното посредством прости математически изчисления може да се заключи, че цената на цената на 2 бр. гуми по фактура възлиза на 673 лв. с ДДС, а цената на ремонт на 2 бр. джанти – на 320 лв. с ДДС.

От касов бон, находящ се на л. 17 от първоинстанционното дело, се установява, че сумата по фактура в размер на 1666,01 лв. е заплатена на каса на „РОЯЛ ДАНИКА“ ЕООД.

От „РОЯЛ ДАНИКА“ ЕООД по делото е постъпила информация в писмен вид, от която е видно, че гумите, описани във фактурата са с размери 225/40/19 и 255/40/19. Тези размери кореспондират с констатациите на компетентния орган, обективирани в констативния протокол за ПТП, досежно видимите материални щети по процесния автомобил. Дружеството посочва, че са монтирани по два броя от съответния вид гума „на стойност 336,50 лв.“, както и че монтажът, демонтажът и балансът на гумите са включени в цената. Отделно от това, ремонтът на два броя джанти чрез изправяне и струговане е остойностен „2 бр. x 160 лв.“ – т.е. общо 320 лева.

Относно посочената цена на гумите, по отношение на която първоинстанционният съд е съзрял противоречие в доказателствената

съвкупност, въззивът намира следното. Противоречие не съществува. Отбелязаната в писмото на „РОЯЛ ДАНИКА“ ЕООД от 02.03.2023 г. стойност на гумите (336,50 лв.) е всъщност единичната цена за гума и спомагателни операции (демонтаж, монтаж, баланс) с включен ДДС. Тази цена не противоречи, а напълно кореспондира със стойността на гумите, посочена във фактурата от 14.04.2022 г., представена от ищеца.

Изложените фактически констатации се подкрепят и от допуснатата и назначена във въззивното производство съдебно-техническа експертиза. Вещото лице М. посочва в заключението си, че по цени на нови части предна и задна десни гуми с размери съответно 225/40/19 и 255/35/19 възлизат на общо 560,84 лв. без ДДС (673 лв. с ДДС). В общите изчисления е включена и парична сума за спомагателни операции, но доколкото ищецът не претендира отделно такава сума, а по данни на сервизиращия търговец тези дейности поначало са били включени в цената на автомобилните гуми, изводите на експерта в тази им част остават извън фактическата страна на делото. При изслушването си в открито заседание на 27.02.2024 г. вещото лице пояснява, че цените на гумите по приетата по делото фактура съответстват на пазарните – не са завишени, нито занижени.

Предвид гореизложеното, оплакването на жалбоподателя за неправилност извод на първоинстанционния съд за недоказаност на размера на вредата е основателно. Следва да се приеме за установено, че за ищеца М. П. е настъпила вреда, изразяваща се в ефективно намаляване на актива на имуществото му със стойността на поправката, респ. подмяната на повредените при процесното ПТП два броя автомобилни гуми и два броя автомобилни джанти.

От удостоверение за техническа изправност на ППС се установява, че процесното МПС „Мерцедес Ц 220“ е технически изправно. Явно е, че възраженията на ответната страна, че било възможно автомобилът да не е бил годен да се движи по пътищата и преди инцидента поради техническа неизправност, не почиват на доказателствата по делото,.

От приетите по делото застрахователна полица по застраховка „Каско на МПС“, Общи условия на ЗАД „Армеец“ АД по застраховка „Каско на МПС“, заявление за изплащане на обезщетение за вреди на МПС и становище относно преписка по щета от ЗАД „Армеец“ АД (л. 80-107 от първоинстанционното дело) се установява следното: процесният автомобил е бил застрахован срещу вреди при застрахователя „Армеец“, заведена е претенция по повод процесните повреди, отказано е плащане на застрахователно обезщетение. Събраните писмени доказателства кореспондират с показанията на св. Б.. Предвид изложеното, не е налице пречка, основана на избягването на неоснователното обогатяване, пред уважаването на исковата претенция, каквито твърдения са били наведени от Община Пловдив пред първоинстанционния съд.

Неоснователни са също така възраженията на ответника-въззиваем

Община Пловдив, за неизключително причиняване на вредата. По делото не се установява водачът на автомобила във времето на произшествието да не е съобразил своето поведение с пътната обстановка или да е нарушил друго правило за движение по пътищата.

За пълнота следва да се отбележи, че неоснователно е и възражението, че след като ищецът не бил собственик на увредения автомобил, а единствено ползвател на същия по силата на договор за финансов лизинг, то той не бил легитимиран да търси обезщетение за ощетеното имущество. С корекцията, че се касае до материална, а не до процесуална легитимация, въззивният съд споделя аргументите на районния съд, в каквата насока е и практиката на върховната инстанция, обективизирана например в решение № 170 от 23.07.2012 г. на ВКС по т. д. 806/2010 г., II т. о., ТК, докладчик съдията В. А. – доколкото рискът от случайното погиване на лизинговата вещ се носи от лизингополучателя (чл. 343 от ТЗ), то именно той може да насочи претенцията за обезвреда към делинквента.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността на възложителя на работата по цитираната разпоредба е гаранционно-обезпечителна, а не лична. Поради това за уважаването на иска е необходимо да се установи, че вредата: 1) е настъпила в причинна връзка с поведението на лице, на което ответникът е възложил работа и 2) че е свързана с тази работа (обективизирала се е „при“ или „по повод“ нея). Не е необходимо да се доказва кой е прекият причинител на вредата, защото възложителят на работата отговаря, дори той да не бъде установен. По силата на разпоредбата на чл. 31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините.

По-горе се констатира, че процесното ПТП е настъпило в границите на урбанизирана територия – в гр. П., на общински път. Именно ответникът Община Пловдив е юридическото лице, натоварено от закона да организира чрез свои служители или трети лица поддържането и ремонта на пътя на местопроизшествието, за да обезпечи безопасното му ползване от придвижващите се. В процесния случай натоварените лица са нарушили своите задължения за поддръжка на здравината и безопасността на пътната настилка. Това е резултирало в нарушаване на целостта на последната и е предизвикало разглеждания инцидент.

Не могат да се споделят възраженията на Община Пловдив, че вината ѝ следвало отделно да се докаже, респ. че бездействието на натоварените с поддръжката на общинския път лица не довело до настъпване на вредоносния резултат. Допускането да възникне дупка на общинския път на бул. „****“ е явно следствие от бездействието на натоварените да поддържат пътя и да отстраняват повредите по него лица, чиято отговорност се покрива от ответната община като възложител на работата.

Като съобрази горното и взе предвид достигнатите констатации за фактите, Пловдивският окръжен съд приема, че в случая са се реализирали всички предпоставки за ангажиране на отговорността на Община Пловдив. Искът се явява доказан по основание.

Що се отнася до размера на иска – при установените фактически положения, съдът намира, че на жалбоподателя следва да се присъди обезщетение за имуществени вреди в размер на 993 лева, от което: 673 лева с вкл. ДДС, представляващи стойността на два броя гуми, и 320 лева с вкл. ДДС, представляващи стойността на ремонта на два броя джанти, на процесния автомобил „Мерцедес Ц 220“.

Основателно се явява и акцесорното искане за присъждане на законната лихва върху главницата от датата на увреждането (***) до окончателното плащане (чл. 84, ал. 3 от ЗЗД).

Въззивната жалба се намира за основателна. Решението на районния съд е неправилно и следва да се отмени, като вместо него се постанови ново, с което предявената претенция да бъде уважена.

По разноските:

С оглед изхода от делото на жалбоподателя М. П. се дължат от насрещната страна разноските за две съдебни инстанции в общ размер на 590,65 лева, от които: 365,65 лева (включващи адвокатско възнаграждение и държавна такса) – за първоинстанционното производство; и 225 лева (включващи държавна такса и депозит за вещо лице) – за въззивното производство. В списъка на страната по чл. 80 от ГПК, касаещ въззивното производство, фигурира и разход в размер на 400 лева за адвокатско възнаграждение съгласно договор, който се сочи да е представен с въззивната жалба. Такъв договор обаче липсва по делото, липсват и доказателства за реално понасяне на разхода от жалбоподателя, поради което и разноски за адвокатско възнаграждение пред въззива не следва да му се присъждат.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2300/22.05.2023 г., постановено по гр. д. № 6033/2022 г. по описа на РС – гр. Пловдив, XVII гр. състав, и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА на основание чл. 49, вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите Община Пловдив, БУЛСТАТ: 000471504, седалище и адрес на управление: гр. П., пл. „***, да заплати на М. М. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. ****, ул. „*** *, парична сума в размер на 993 лв. /деветстотин деветдесет и три лева/ (сбор от сумите от 320 лв. с ДДС за ремонт на два броя

автомобилни джанти и 673 лв. с ДДС – за два броя автомобилни гуми), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди –материални щети върху МПС с рег. № ****, причинени вследствие на ПТП на ***, изразяващо се в попадане на МПС в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно на бул. „***“ (срещу № *) в гр. Пловдив, ведно с законната лихва, считано от датата на увреждането (*** г.) до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Община Пловдив, БУЛСТАТ: 000471504, седалище и адрес на управление: гр. П., пл. „***, да заплати на М. М. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. ** *, ул. „***, парична сума в размер на 590,65 лв. /петстотин и деветдесет лева и шестдесет и пет стотинки/, представляваща разноси в първоинстанционното и въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____